

mében kérelmet terjesztett elő — a Kuria nem vette figyelembe az utóbbi kérelmet, mert ennek csak akkor van helye, ha alperes viszontkeresetet nem terjesztett elő vagy attól elállott. Kerestük a jogszabályt, sőt a rációt is, ami ezt diktálja. De sem alakilag, sem anyagiilag nem hozható fel semmi ezen gyakorlat mellett, a subsidiárius vagy mondjuk eventuais vagy esetleg alternatív viszontvétkességi kérelem ellen. Örömmel üdvözljük tehát a P. III. 1791/928 (1929 február 14) sz. határozatot, mely elvileg, vélekedésünk szerint, mégis csak szakít a fenn nem tartható gyakorlattal, midőn kimondja: *A viszontvétkességi kérelem mint magánjogi kifogás a kereseti kérelem előterjesztése esetén vagylyugosan is megilleti az azzal élni kívánó házastestvért abban az esetben, ha keresete, illetve viszontkeresete céljához nem érne s e kifogás érvényesítéséhez való jogát kifejezetten fenntartotta.*

Z. J.

Egységes lakásjogot! A lakásügyre vonatkozóan kiadott jogszabályok még hosszú időn át fognak a gyakorlatban alkalmaztatni. A gazdasági viszonyok alakulása sajnos arra enged következtetni, hogy a lakások teljes szabad forgalmára való visszatérés még csak igen hosszú idő múlva következhet be. Ez a körülmény természetesen maga után vonja jogásznak és laikusnak azt a közös kívánalmát, hogy a vonatkozó jogszabályok egy egységes rendeletbe foglalassanak össze.

A mai állapot úgy a gyakorlati jogász számára, mint különösen a lakásproblémákkal foglalkozó érdekeltek részére nagyon megnehezíti a joganyagban való pontos tájékozódást, annak szétszórt voltánál fogva. Valóságos labirintusba jutunk, ha szétnézünk a ma érvényes törvények és rendeletek között.

Jelentőségében első helyet foglal el az 1927. évi október 14-én kelt 8888/1927. M. E. sz. rendelet. Ez a ma érvényben levő rendeletek alapja és a később jött kiegészítések és módosítások tárgya. Azt hihetnők, hogy ezen rendelet életbelépésével szükségtelenné lett a korábbi rendeletek ismerete. A tényleges helyzet nem ez. Kimondta ugyan ezen rendelet 40. §-a, hogy hatályát veszti ezen rendelet folytán 1927. november hó 1-én a többi kormányrendeletek, de kivételt tesz egynéhány még ma is érvényben levő rendelet tekintetében. Nevezetesen: hatályban marad a városokban üzleti célra használt helyiségek bérének és felmondásának, valamint a lakásügynek a városokban való átmeneti szabályozása tárgyában 2840/1926. M. E. és 5200/1926. M. E. sz. rendeletek kiegészítéséről az 1927. március 18-án kelt 2220/1927. M. E. sz. rendelet, továbbá az építkezések előmozdítását célzó intéz-

kedésekről szóló 1926. évi II. t.-c. 5. §-ának végrehajtása tárgyában az 1926. június 26. napján 6200/1926. N. M. M. sz. alatt kibocsátott rendelet is.

Ez a most idézett felsorolás látszólag taxativ, ténylegesen azonban nem az. A rendelet ugyanis számos helyen, így például a harmadik szakaszban is utal a lakásrendelet 44. és 45. §§-aira. Ezek nem mások, mint a 3333/1924. számú rendeletnek még ma is érvényben levő rendelkezései, melyeket a bírói gyakorlat is figyelembe vesz, utal rá a 8888/1927. is, de az érvényben maradt rendeleteket felsoroló 40. §-ban nem szerepel.

El tudtuk volna képzelni, hogy a generális rendezést tartalmazó 8888/1927. már egységesen magában foglalta volna az összes lakásügyi rendelkezéseket. E helyett azonban utal formailag érvényben nem levő rendeletekre és teremt egy oly kaoszt már eddig is, ami szinte példátlan még a rendeletek berkeiben is. És mégis mi a további fejlődés? A kiegészítések és módosítások újabb sora, ami még jobban megnehezíti az egész anyag áttekinthetőségét.

Folyó évi április 23-án kelt a 4444/1929. M. E. sz. rendelet, amely a 8888/1927-re vonatkozóan tartalmaz kiegészítőket és módosításokat. Ezen rendelet törvényi alapja az 1926. évi XV. t.-c. 16. §-a, amely az újabb módosításokat 17 §-ban sorolja fel, majd a 18. §. 2. bekezdése, nem gondolva arra, hogy ezzel mit mond, azt a kényelmes utasítást adja, hogy ahol a rendeletben olyan §-okra történik hivatkozás, amelyeket ez a rendelet módosított vagy más rendelkezésekkel helyettesített, azok helyett a jelen rendelet megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

Nem vagyunk azonban szegények rendeletekben. Az 1926. évi XV. t.-c. 15. §-ának jóvoltából megszületett egy újabb rendelet, amely — eléggé kómikusan hangzik — a 8888/1927. sz. rendelet kiegészítése és módosítása tárgyában kibocsátott 4444/1929. számú kiegészítő és módosító rendeletre vonatkozóan rendel újabb kiegészítéseket és módosításokat.

Vagyis az eddigi kiegészítő és módosító rendeletek jóvoltából érvényben levő rendelkezéseket tartalmaznak: a 3333/1924., a 8888/1927., a 2840/1926., az 5200/1926., a 2222/1927., az 1526. XI. 5., a 6200/1926., az 1926. XV. 16., és a két 4444/1929.

Tíz forrás a lakásügyekben felmerülő jogvitákhoz.

Azt hisszük, ez önmagában is indokolná az egységes lakásjogot. Legalább egyben kiküszöbölhetnők e kodifikációs munka során az e jogforrásokba becsuszott nagyon sok kétes helyességű intézkedést.

Dr. Jakobovits Béla.